

нѣкого, праотцѣты му и родителѣти; внѣтрешныи — душевныи му добродѣтели и тѣлесныи му преимущества, а вѣншныи сж чинѣть му, славата и богатствата му и другы подобны

69. И въ единый и въ другой случай вѣтѣята може употребѣи доста дохваткы отъ горѣрѣченыи мѣста. Ако на примѣръ прѣдлѣжи да похвали и нѣкого, който има добры прѣдци, той бы казалъ че нанстина а достоенъ за името нмѣ и подражатель на тѣхныи добродѣтели; ако ли нѣма добры прѣдцы, тогазы дохватката ся приѣма отъ противното, ято: Ако и отъ долне отечество и отъ просты родители, но съ личното си достоинство нашый Герой (юнакъ) е израсль като крынь между дивыи растенія, и за туй е по-горенъ отъ всякъ похвалж.

Забѣлѣжка. Твърдѣ часто ся случва щото злобата прибѣгнува до тѣя мѣста за да укори истиннѣтъ добродѣтель, или да умали почетѣтъ на достойныи и на противъ, да даде уваженіе на лица, който никакъ нищо таково не заслужватъ, а достойни сж още и за укоръ; нѣ таквизи дохваткы сж гнилы и наричатъ ся софизмы и сж дѣло на зломысленны хора, а не на единъ вѣтѣя. Тѣй въ старо врѣме единъ Гръкъ, като искалъ да докачи философа Анахарзиса, рѣкълъ му, че былъ Скытянинъ; нѣ философътъ го надигралъ твърдѣ учтиво, като му отговорилъ: „моего“ отечество е укоръ за мене а ты си укоръ за твоего.

Единъ день нѣкой си момѣкъ ся прѣдставилъ на Филиппа Македонскый царь за да иска чиновническы стѣпень, за щото баща му нѣкога си былъ чиновникъ: царьтъ му отговорилъ, че тука ся изисква лично а не бащино достоинство.

Жидити, като не могли да укорятъ Спасителя направо, казали, че той е отъ Назаретъ, че е сынъ на дрьводѣлца Иосифа и дрѣ.

Ч Я С Т Ъ П.

За расположеніето.

70. Расположеніето състои въ да распорядимъ чѣсти-ты на словото си тѣй, щото всякоя негова чѣсть да земе приличното си мѣсто, за щото безъ такъвъ порядѣкъ то не може да има никакъвъ ясность и добротѣ.